

معنی واقعی هنر و هنرمند

اصغر احمدی در این سال ها با عشق خوانده و با محبت آموخته است. او صدایش را همیشه برای کودکان و محرومان جامعه خرج کرده و در مقاطعی هم مشغول آموزش آواز خوانی سنتی شده است. علی سلطانی، مسئول خانه گفت و گوی مونس که زیر نظر انجمن توسعه سلامت مهر پارس فعالیت دارد، ضمن تشکر از حضور و همکاری صمیمانه اصغر احمدی در مراسم برگزار شده در این مؤسسه می گوید: استاد احمدی انسانی فرهیخته و باسواد و در همراهی و همکاری با مؤسسه ما همه جوره همراه و همدل است. اجراء مراسم بزرگداشت و قدردانی از خیران مؤسسه و دکترهای متخصصی که در درمان رایگان بیماران تحت پوشش مؤسسه فعال هستند، از جمله این فعالیت های خیر و خدایسندانه است. باتوجه به علاقه ایشان در خدمت به افراد نیازمند و حمایت از کارهای خیرخواهانه، مطمئن هستیم که همراهی استاد احمدی با مؤسسه ما تأثیر مثبت بیشتری به همراه خواهد داشت. او ادامه می دهد: آقای احمدی هنر را با صدایش معنی می کند و هنرمند را با مرامش و این موضوع در جهان امروز ارزشمند است.

شما مشهدی نیستی؛ تربت جامی هستی!

آواز خوان چهاربرجی به دلیل علاقه اش به ادبیات و شعر فارسی سال هاست که در محافل ادبی و شب های شعر مشهد حضور فعالی دارد. انجمن ادبی فارسی، انجمن ادبی خیرآبادی، انجمن فرهنگی مونس از آن جمله هستند. احمدی در عرصه خوانندگی موسیقی مقامی و محلی خراسان نیز توانایی خوبی دارد. او می گوید: من همراه با گروه استاد حمید شکفته، خواننده موسیقی مقامی کرمانجی شمال خراسان، نیز اجراهایی داشته ام. از گروه های موسیقی جنوب خراسان نیز با گروه موسیقی استاد پورعطایی همکاری دارم.

احمدی با ذکر خاطره ای می گوید: زمانی که قرار شد با گروه موسیقی استاد پورعطایی بخوانم، آقای پورعطایی گفتند «خواننده مقامی تربت جامی باید خودش بومی تربت جام باشد و یک مشهدی نمی تواند خوانندگی کند». چند بیت شعر را با حال و هوای محلی خواندم و هیچ یک از افراد حاضر در آن جمع متوجه این نشدند که لهجه ام تفاوت دارد. حتی یکی از حاضران گفت: شما مشهدی نیستی و تربت جامی هستی.

بازگرداندن پاکت پول برای نیازمندان

سرپرست و خواننده گروه موسیقی «سرآهنگ» در اوایل دهه ۸۰ به دعوت یکی از دوستان در جشن خیریه ای که برای کمک به خانواده های نیازمند برگزار شده بود، شرکت کرد و آوازی خواند که خیلی مورد استقبال حاضران و خیران قرار گرفت. احمدی بایادآوری خاطره آن روز می گوید: مجلس که تمام شد، شخصی که برگزارکننده این مجلس خیریه بود، به سراغم آمد و بعد از کلی تشکر، پاکتی به دستم داد. باتعجب از او پرسیدم این چیست. گفت: «دستمزد شماست؛ امروز به خاطر حضور شما مجلس خوبی برگزار شد و این موضوع در افزایش کمک خیران تأثیر زیادی داشت. این هم دستمزد که نه، هدیه ای هست که تقدیم شما می شود». من از این حرکت کمی جا خوردم و پاکت پول را به همان فرد دادم و گفتم لطف کنید این پول را از طرف من صرف هزینه همین افراد نیازمند کنید.

بیش از ۱۵۰۰ اجرا برای کودکان و بزرگسالان

اصغر احمدی در طول بیش از سه دهه خوانندگی موسیقی سنتی، در مراسم گوناگون، کنسرت های گروهی و اجراهای تک نوازی سه تار حضور پیدا کرده است. حضور در جشن های خیریه مراکز دولتی نگهداری افراد نیازمند و معلول تحت نظارت سازمان بهزیستی از این دست است. احمدی در توضیح بیشتر می گوید: به خاطر شرایط شغلی ام، اجراهای زنده موسیقی سنتی من به همین اطراف مشهد معطوف شده است و دنبال بیش از این هم نبوده ام. اگر به دنبال معروف شدن بودم با صداهایی که الان می بینم چهره شده اند. من شرایط خیلی متفاوتی داشتم؛ اما من صدایم را برای چهره شدن نخواستم و اینکه بیش از پانصد اجرا برای نیازمندان، کودکان، معلولان و سالمندان داشته ام، برایم کافی است.

احمدی با ذکر خاطره ای از خوانندگی در حضور بچه های معلول مرکز نگهداری فتح المبین می گوید: این بچه ها با داشتن معلولیت جسمی و ذهنی، خوانندگی و موسیقی زیبا را درک می کنند. در یکی از این اجراها که با همراهی خود بچه ها صورت گرفت، با شور و حال من را تشویق کردند و حتی آن هایی که هیچ حرکتی نداشتند، با یک لبخند احساس شادی و خوشحالی خود را نشان می دادند.

آواز ایرانی را برای دلم می خوانم

اصغر احمدی بعد از گذراندن چند دوره آموزش آواز خوانی سنتی و یادگیری سه تار، فعالیت خود را به عنوان سرپرست و خواننده گروه موسیقی «سرآهنگ» آغاز کرد. جبر زندگی هیچ وقت اجازه نداد او به سمت انتشار آلبوم برود اما تصمیم گرفت صدایش را همیشه و همه جا برای مخاطبان اطرافش جاری کند.

از مهم ترین و بیشترین جاهایی که او به عنوان خواننده حضور داشته، مجالس و جشن هایی بوده که برای کمک به افراد معلول و نیازمند برگزار شده است. اصغر احمدی که نیمی از عمرش دهه ای خود را صرف آواز خوانی سنتی کرده است، می گوید: از همان ابتدا هیچ گاه به خوانندگی به عنوان شغل یا منبع درآمد نگاه نکردم؛ چون همان طور که گفتم، شغل داشتم و با همان حقوق زندگی خانوادگی ام تأمین بود. خوانندگی را بیشتر برای دلم انجام می دادم و البته دوست داشتم که این هنر برای دیگران هم مفید باشد.

شجریان ثانی در نگاه دوستان

اصغر احمدی در میان خوانندگان هم روزگار ما ارادت و علاقه خاصی به مرحوم استاد محمدرضا شجریان دارد. بخشی از این علاقه به دلیل مشهدی بودن و همشهری بودن با استاد است. البته شباهت ظاهری با خسرو آواز ایران در شکل گیری این علاقه بی تأثیر نبوده است. احمدی با بیان خاطره ای در این باره می گوید: چند سال قبل که برای اجرای خوانندگی در یکی از سمینارهای هنری حاضر شده بودم، زمان رفتن روی سن خیلی هامن را با استاد شجریان اشتباه گرفته بودند و تشویق شدم. این اتفاق چند مرتبه دیگر نیز در زمان اجرا اتفاق افتاد و بعضی دوستان به من لقب «شجریان ثانی» را دادند.

اصغر احمدی به دلیل همین علاقه و ارادت به استاد با شنیدن خبر فوت او به شدت دگرگون شد و شعری در وصف حال این استاد بزرگ آواز ایران سرود و در روز تشییع پیکر او در آرامگاه فردوسی، آواز خواند. احمدی می گوید: با همان اندک ذوق و آشنایی که هنگام حضور در محافل ادبی با شعر فارسی پیدا کرده بودم، شعری را در وصف استاد شجریان نوشتم و در روز تشییع پیکر ایشان در آرامگاه فردوسی

برای انبوه حاضران در مراسم اجرا کردم. همه خواننده های آن روز اشعاری را که خود استاد خوانده بود، مثل مرغ سحر را اجرا کردند و این شعر تنها شعری بود که در وصف خود استاد خوانده شد.

الای بلبل مست غزل خوان خراسانی صدای ناب تو مرهم بود بر روح انسانی مولانا، فردوسی، حافظ، نگین شعر این خاک اند در این وادی تو هستی خسرو آواز ایرانی در پایان این گفت و گو، استاد احمدی که جز به آواز سنتی ایرانی نخوانده است، با ابراز تأسف از اقبال نوجوانان و جوانان به خوانندگان و اشعاری کیفیت و موسیقی های غربی که توسط خوانندگان کم سواد خوانده می شود، می گوید: اشعار اصیل ایرانی را نمی توان با موسیقی مبتذل اجرا کرد و خواند؛ چون این زبان فاخر در طول قرن ها با موسیقی فاخر صیقل خورده و کامل شده است. احمدی در حال حاضر به دنبال جمع آوری و تدوین کتابی در حوزه موسیقی و شعر اصیل ایرانی است. او در این کتاب هماهنگی موسیقی با روح ایرانی و زبان فارسی را نشان خواهد داد.

